

Forfatter: Ørsted, Hans Christian

Titel: BREV TIL: Ørsted, Anna Dorthea Marie FRA: Ørsted, Hans Christian (1836-06-18)

Citation: Ørsted, Hans Christian : "BREV TIL: Ørsted, Anna Dorthea Marie FRA: Ørsted, Hans Christian (1836-06-18)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 474. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000127.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Til Ørsteds næstældste Datter.
Kjøbenhavn den 18de Juni 1836.*

Kjære Marie!

Da Moder saa ordentligt tilskriver Alt, hvad der foregaaer hos os, bliver der kun liden Materie tilovers for mig. Det, som jeg kan fortælle fra vort huuslige Liv, medens Moder var paa Fredensborg, er kun lidt. Jeg har havt Besøg af Fru Güllembourg, fra hvem jeg skal hilse paa det Hjerteligste. Hun bragte mange Hilsener fra Heiberg og Fru Heiberg, som hun havde havt Breve fra fra Berlin, hvor de ere særdeles tilfredse. De reise dog snart videre til Paris.

Juristen Professor Bang er bleven Bankdirekteur. Man siger, at han ganske vil forlade Universitetet, hvor han ikke vilde faae Tid til at opfylde sine Pligter, naar han skal tjene Banken vel. Tabet af en saa dygtig Mand vil være haardt for Universitetet. Jeg vil dog haabe, at han bliver i nogen Forbindelse med dette, og i det Mindste vedbliver at bestyre dets Pengevæsen, hvilket han forstaaer saa godt. Man vil iøvrigt have ondt ved at faae en god Professor i hans Sted.

Det glæder mig at kunne melde, at Scharling vinder meget Bifald ved sine Forelæsninger. Dette burde jeg bide med at fortælle, til jeg skrev til Karen; men jeg tænker, at jeg gjør hende dog en større Tjeneste ved at sige det her, end at bide.

s. 475 Det glæder mig meget at høre, at I Begge have saa megen Leilighed til at see Eder om, og at see det selskabelige Liv saavel som Naturen under saa mangfoldige Skikkelser. Jeg tænker, at denne Reise i mange Maader vil være Eder endnu frugtbarere end en Udenlandsreise; nu maae I kun ikke, naar I komme hjem, altfor meget længes efter hine mangfoldige Afvexlinger.

Uagtet jeg næsten maa frygte for, at I ville falde paa den Tanke, at jeg for Tiden ikke gjør Andet end skrive Vers, vil jeg dog vedlægge et nyt. Det er kun en Oversættelse af Schlegels Digt over Hexametret. Det faldt mig for nogle Uger siden, da jeg spadserede ene, ind at oversætte det Meste af dette kunstrige lille Digt, i Hovedet; og da jeg kom hjem, opskrev jeg det med nogle Forbedringer. Jeg har ved Leilighed et Par Gange omskrevet det, for at borttage nogle Ufuldkommenheder. Da Alt her kommer an paa, at Versets Klang og Fald skal passe nøie til Tankerne, maa man læse det oftere høit for sig selv, førend man kan have godt deraf. Da disse 16 Linier ere de eneste Vers, jeg har gjort i de sidste 6 Uger, saa haaber jeg, at jeg ikke skal synes at stjæle for megen Tid fra mine Videnskaber, hvorfor jeg heller ikke troer, at Andre beskylde mig end jeg selv. Digtet om Luftskeibet skal om muligt fuldendes i Ferierne, paa Fredensborg. Over det Digt gjør jeg mig ingen Samvittighed; thi det hører til mine Planer, som Physiker, at gjøre det paa alle Maader indlysende, at Naturvidenskaben bør udgjøre en væsentlig Bestanddeel af den almindelige Dannelselse.

Hils nu Onkel Anders paa det Hjerteligste fra mig, ligeledes Prof. Schouw, Fru Schouw, Fru Bruun o. s. v.

Karen beder jeg neppe hilse, da et Brev, omend skrevet. 476 til En af Eder, næsten er som til Begge. Jeg vil da hilse Eder ret hjerteligt Begge.

10*

Din hengivne Fader
H. C. Ørsted.